

בס"ד ♦ שבת קודש פרשת כי תצא ♦ יד' אלול תשע"ה

עלון 163

העלון יוצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קידוש השם הי"ד

איננו שומע

"כִּי יִהְיֶה לְאִישׁ בֶּן סוֹרֵר וּמוֹרֵה אֵינָנוּ שֹׁמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ" [כ"א, י"ח]

מאז לידתו של האדם מוצא את עצמו מתמודד ונלחם בתחושותיו, רגשותיו ותאוותיו בכל עת ורגע. טרם הורגל בתהליכי החיים, ובעודו זוחל על ארבע, חוקר ובודק, מחפש היטב אחר כל דבר שמושך את עינו, וידי נשלחות לכל מקום ופינה, לטוב ולמוטב. ידוע ומפורסם שבכל מקום שיש תינוק זוחל בבית כל בר שכל מרים את דברי הערך למקום בו ישמרו מידי העסקניות של התינוק החמוד והמתוק. אך כל זה מועיל עד שיעמוד על שתי רגליו, כי מיני אז קשתה השמירה בכפלים, שהרי אין מקום ופינה שניתן למנוע ממנו להגיע, אלא בדרך של הסבר ושיתוף, ויש בהעמדת פנים כעוסות ובגערה. כי יצר לב האדם מנעוריו מטה אותו אל הרצון הגשמי שלו, וכוחו של הגוף גדול הוא ורב תהפוכות. יש מי שיאמר שדי באזהרה או ענישה אחת ויש שיאמר שיש לעמוד על המשמעת והגדרת הגבולות פעמים הרבה, אך אלו ואלו טועים. המשימה היא מתמדת עקבית ובלתי פוסקת, שעה שעה יום ויום כל ימי האדם על האדמה בעוה"ז. כי מי שמסיר עינו מלראות כי יצרו טומן לו פחים ומוקשים לצודו ולהדיחו מדרך הישר, עלול למצוא את עצמו בעגמימות עמוקה ובהכרח גם במלחמת ייאוש שרבים חללים הפילה. בפרשת השבוע דיברה התורה על בן סורר ומורה, וכפשט הדברים "אֵינָנוּ שֹׁמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ", ואין בזה די, כי מי שמפקפק ומהסס לכוון את בנו לדרך הישר, ואינו יודע להיות שלם בדעתו על ידי דוגמא אישית, לא יועילו דבריו שהרי יבוא הבן ויאמר "טול קורה מבין עיניך", על כן, "וַיִּסְרוּ אֹתוֹ וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם". עומדים אנו כשבועיים לערך מיום הדין הגדול והנורא, ראש השנה הבא עלינו לטובה, ושאלה חודרת כליות ולב חייבת לעלות מתוכנו. הרי אבינו שבשמים והשכינה הקדושה נכלמים ממעשינו, וקולם הנשמע מן התורה שבכתב ובע"פ משמיעים לנו דרכי חיים אמיתיים ומדויקים למען נחיה בטוב ובנעימים כדבר ה', ולא אחת מייסר אותנו אבינו שבשמיים בייסורים כאלה ואחרים למען נטיב דרכנו, ואנו? האם התקיים בנו מאמר הכתוב "ולא שמע אליהם"? האם עמדנו על דעתנו כנגד יצה"ר ומנענו את עצמנו מלעשות נגד רצון אבינו שבשמיים?

בימים אלו של תפילה ותחנונים, נאמץ כוחות ונתחזק באהבת ה"ת, נסיר מעלינו את תאוותינו הבשריות, ונשליך אחרינו את הרגלי חיינו הנוגדים את רצון ה', למען אשר נזכה בדין ויברך הקב"ה אותנו בכללות עם ישראל כולו בשנת גאולה וישועה, ברכה והצלחה בכל מעשי ידינו אכ"ר.

למשפחת כיתה יב/3 שלוחה ברכת שבת שלום

יו"ל ע"י כיתה יב/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט כל הזכויות שמורות

הייעוד

שמירת תורה ומצוות היא תנאי לקיומו של עם ישראל. המערך הביטחוני הוא כלי המאפשר את קיומו של העם. החייל הדתי משלב את שני התחומים: הוא משובץ במערך הביטחוני, שעה שהוא מקיים תורה ומצוות. בדרך זו תרומתו לקיומו ושלומו של עם ישראל מקיפה את התחומים השונים שהם תנאי לחיים מלאים של עם ישראל בארץ ישראל.

בתפיסה היהודית, קיום יעיל של מערכת הביטחון הנה מצווה, ומלחמה להצלת ישראל מיד צר הבא עליהם - היא מלחמת מצווה.

התנאים בצבא קשים, החברה שונה מהרגיל, התפקידים מגוונים, אחראיים ומתישים. החייל הדתי צריך לעמוד על המשמר בשני התחומים של חייו: עליו לבצע את המוטל עליו במישור הצבאי, ועם זאת להקפיד על קיום מלא של המצוות; עליו למלא את מצוות הביטחון, ויחד עם זאת את מצוות האלוהים. לעתים האווירה והחברה מפחיתים מחשיבותן של מצוות, ויש לדעת כיצד להגיב ללחץ חברתי זה.

שו"ת צבא ומלחמה – הרב יצחק בן יוסף (לשעבר רב זרוע יבשה וראש בית המדרש של הרבנות הצבאית)

שאלה:

לאן עדיף להתגייס, לקרבי או או לג'ובניק (כמובן שאני מתכוון לג'וב שעושים דברים לצבא ולא מחממים את הכסא ומביאים קפה למפקד) אז לאן עדיף??
תשובה:
כמו כל מצווה שעדיף לקיימה בהידור, עדיף יחידה קרבית.
בעדיפות ראשונה מומלץ ללכת לשיבת הסדר, זוהי מסגרת המתאימה והטובה לרוב רובו של הנוער הדתי. חשוב להתייעץ אישית עם רב שמכיר אותך.
ה' יצליח דרכך.

ציטוטים מספרי - הרא"ה

"האהבה הגדולה, שאנחנו אוהבים את אומתנו, לא תסמא את עינינו מלבקר את כל מומיה, אבל הננו מוצאים את עצמיותה, גם אחרי הבקורת היותר חפשית, נקיה מכל מום. כולך יפה רעיתי ומום אין בך!"
(אורות ישראל ד', ג')

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד

יו"ל ע"י כיתה יב/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט כל הזכויות שמורות